

Một số bài toán nắn giật đường cong

■ ThS. PHẠM DUY HÒA - Trường Đại học Giao thông vận tải

TÓM TẮT: Đường cong là khâu yếu nhất của đường sắt, việc duy tu bảo dưỡng đường cong luôn đặt ra yêu cầu kinh thước hình học, nên đường, đệm đường tốt, đảm bảo an toàn chạy tàu an toàn, êm thuận, không giàn đoạn chạy tàu theo tốc độ quy định và kéo dài tuổi thọ của ray, tà vẹt.

Tác giả đề cập hai phương pháp tính lượng giật trong bài toán nắn giật đường cong, đánh giá, so sánh ưu, nhược điểm của từng phương pháp. Trên cơ sở đó, có thể lựa chọn một phương pháp trong việc nắn giật đường cong ngoài hiện trường.

TỪ KHÓA: Kết cấu tầng trên, bảo dưỡng đường cong

ABSTRACT: The curve is normally the weakest in the railway system. As a result, its maintenance always requests geometrical dimension, good road bed, in order to make sure a safe and convenient travelling. It also prevents the interruption of the train as per road speed regulations and to enhance the age of rail, tie bar

The writer refers to two ways of the movement, and the re-shape of the curve, also reviewing and comparing the pros and cons of each method. On this basis, we can choose one method to re-shape the curve in proper location.

KEYWORDS: Superstructure, curve maintenance

1. ĐẶT VẤN ĐỀ

Có nhiều bài toán về tính lượng giật đường cong dō là: Phương pháp giải tích, phương pháp giải tích kết hợp với đồ giải, phương pháp đồ giải điều chỉnh cộng dồn lần một, phương pháp điểm giữa, phương pháp Phan Khôi Đạt. Bài báo đề cập hai phương pháp giải tích và phương pháp giải tích kết hợp với đồ giải để tính lượng giật đường cong.

2. PHƯƠNG PHÁP GIẢI TÍCH

Là phương pháp được dùng các công thức toán học, để tính nắn giật đường cong, nội dung phương pháp, bao gồm 7 bước:

Bước 1: Đo đặc đường tên hiện trường:

- Chọn thời điểm đo đường tên để tính toán giật đường khi trời mát, gió lặng, chênh lệch nhiệt độ ngoài trời không quá lớn, chênh lệch < 5°C là tốt nhất.

- Thu nhập các số liệu đường cong: R, KT_o; L_o; các

cọc ND, TD, TC, NC nếu còn. Tổ chức giật điều chỉnh triệt tiêu đường tên, còn gọi là hiện tượng cổ cò ở hai đầu đường cong.

- Tính tổng đường tên hiện trường $\sum f_{\text{tr}}$

Bước 2: Lập đường tên kế hoạch:

Cách 1: Dựa vào đường tên lý thuyết để tính f_c .

$$f_c = \frac{C^2}{8R} (m) \quad (1)$$

Rồi căn cứ vào f_c mà tính f_{ph}

$$f_{\text{ph}} = \frac{z}{6}, f_1 = z, f_2 = 2z, \dots, z = \frac{f_c}{n_h} \quad (2)$$

n_h - Số đoạn chia của một chuyển tiếp.

Cách 2: Phương pháp san đều đường tên hiện trường:

$$f_c = \frac{\sum f_{\text{tr}}}{N}; N = n_h + n_v \quad (3)$$

n_v - Số đoạn chia trong phạm vi cong tròn tính khoảng cách lè.

Cách 3: Phương pháp cục bộ:

Tính riêng biệt cho từng đoạn chuyển tiếp riêng và cong tròn riêng. Phương pháp này chỉ dùng cho duy tu bảo quản khi đường cong không sai lệch nhiều vì phương pháp này làm cho đường cong bị méo mó.

$$f_c = \frac{\sum f_{\text{tr}}}{n_v} \quad (4)$$

$$Z_1 = \frac{\sum f_{\text{tr}1v}}{M_1}; Z_2 = \frac{\sum f_{\text{tr}2v}}{M_2} \quad (5)$$

$$M_1 = 1 + 2 + \dots + n_{h1}; M_2 = 1 + 2 + \dots + n_{h2} \quad (6)$$

Trong đó: $f_{\text{tr}1v}$ - Đường tên hiện trường ở cong tròn; $f_{\text{tr}2v}$ - Đường tên hiện trường ở chuyển tiếp 1 và 2.

Bước 3: Tính giật lần thứ nhất:

- Tính cột sai số: $\Delta f_i = f_{\text{tr}i} - f_{\text{ph}i}$

- Tính công dồn lần thứ nhất và thử tổng công toàn cột phải = 0;

- Tính công dồn lần thứ hai chính là $\frac{1}{2}$ lượng giật thứ nhất, nếu $e_n \neq 0$ thì phải điều chỉnh.

Bước 4: Điều chỉnh đường tên kế hoạch để cho $e_n = 0$.

$\frac{1}{2}e_n \times k \neq 0$ ta phải lấy một số cặp ij để điều chỉnh với lượng ϵ_i , như nguyên lý sao cho:

$$K = \sum K_j = \sum c_{ij}(j-i) \quad (7)$$

Sau khi đã có c_{ij} , tiến hành điều chỉnh đường tên kế hoạch:

$$f'_i = f_i \pm \epsilon_i; f'_j = f_j \pm \epsilon_j \quad (8)$$

Bước 5: Tiếp tục tính công dồn lần 1, lần 2 và chắc chắn $e_n = 0$, nếu $e_n \neq 0$ tức là trong quá trình tính toán đã có lỗi sai lệch cần phải kiểm tra lại.

Bước 6: Điều chỉnh khe hở ray

Bước 7: Tổ chức giật

Căn cứ vào lượng giật đã được tính toán để tiến hành giật. Sau khi giật xong, toàn bộ đường cong mới dùng dây cước và thước mét để kiểm tra lại đường tên. Thông thường, sau khi giật xong lần thứ nhất, đường cong chưa đạt đến sai số cho phép cho nên lại phải tính toán lặp bằng giật lại cho đến khi nào ở đường cong chỉ còn một số điểm sai, lúc đó người ta dùng phương pháp tính nhanh để giật mà không phải lặp bằng tinh lại nữa.

Không nên tiến hành giật đường khi nhiệt độ cao để tránh làm giảm lực cản balat mà ảnh hưởng đến ổn định của đường ray.

Khi giật đường cần dự tính lưu trữ lượng đàn hồi do đường sắt có tính đàn hồi và tăng cường chèn balat.

3. PHƯƠNG PHÁP GIẢI TÍCH KẾT HỢP VỚI ĐỘ DỐC

3.1. Đặt vấn đề

Công thức điều chỉnh lượng giật:

$$\frac{1}{2}e_i = \frac{1}{2}e_j - (j-i)\epsilon_{ij} \quad (9)$$

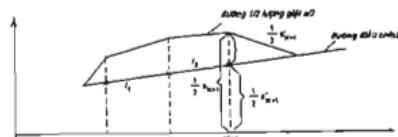
Vì: $(j-i)\epsilon_{ij} = (j-i)\epsilon_{ij} - \sum_{k=i+1}^{j-1} \epsilon_k$ lượng điều chỉnh

$$\text{Hay là: } \frac{1}{2}e_i = \frac{1}{2}e_j - \sum_{k=i+1}^{j-1} \epsilon_k \quad (10)$$

Nếu trên hệ tọa độ vuông góc tung độ biểu diễn $\frac{1}{2}e_i$, và $\sum \epsilon_k$ với tần số 1/1 và hoành độ biểu diễn vị trí điểm đo với tần số 1/1000 thì khoảng cách giữa hai đường đó tại các điểm đo chính là lượng giật đã được điều chỉnh $\frac{1}{2}e_i$.

Kết luận: 1/2 lượng giật sau khi điều chỉnh là khoảng cách giữa đường điều chỉnh $\sum \epsilon_k$ và đường 1/2 lượng giật lần thứ nhất.

3.2. Độ dốc đường điều chỉnh

Hình 3.1: Độ dốc đường điều chỉnh

Từ nguyên lý:

$$f_{KKh} = f_{Kh} + e_K - \frac{e_{i-1} + e_{i+1}}{2} \quad (11)$$

$$f'_{KKh} = f_{Kh} + e'_K - \frac{e'_{i-1} + e'_{i+1}}{2} \quad (12)$$

Trong đó:

f_{Kh} , f'_{Kh} - Đường tên kế hoạch trước và sau khi đã điều chỉnh tại điểm K;

f_{Kh} - Đường tên hiện trường tại điểm K;

e_K, e'_K - Lượng giật trước và sau khi điều chỉnh tại điểm K.

Rút f_{Kh} từ (11) rồi thay vào (12) có:

$$f'_{KKh} = f_{Kh} - e_K + e'_K + \frac{e'_{i-1} + e'_{i+1}}{2} + \frac{e'_{i-2} + e'_{i+2}}{2} \quad (13)$$

$$f'_{KKh} = f_{Kh} - e_K + \frac{e''_{i-1} + e''_{i+1}}{2} \quad (14)$$

Ở đây: $e''_K = e_K - e'_{K-1} = \frac{e_{K-1} - e'_{K-1}}{2} \cdot \frac{e'_{K+1}}{2} = \frac{e_{K-1} - e'_{K+1}}{2}$

Theo Hình 3.1, giá trị e''_K chính là tung độ của đường điều chỉnh.

$$f'_{KKh} = f_{Kh} + \frac{e''_{i-1} + e''_{i+1}}{2} + \frac{e''_{i-2} + e''_{i+2}}{2} = f_{Kh} + i_2 - i_1 \quad (15)$$

$$\text{Trong đó: } i_1 = \frac{e''_{K-1} - e''_{K+1}}{2}; i_2 = \frac{e''_{K-2} - e''_{K+2}}{2}$$

Mặt khác:

$$f'_{KKh} = f_{Kh} + \epsilon_{Kh} \quad (g.h là một cặp điểm) \quad (16)$$

Từ hai công thức trên ta có: $i_2 - i_1 = \epsilon_{Kh}$

Nhận xét:

- Ở đoạn nào đường điều chỉnh có cùng độ dốc ($i_1 = i_2$) thì không có sự thay đổi đường tên kế hoạch $f'_{KKh} = f_{Kh}$ (vì $i_2 - i_1 = \epsilon_{Kh} = 0$).

- Khi nào đường điều chỉnh có thay đổi độ dốc thì có sự điều chỉnh đường tên kế hoạch:

$$+ \text{Nếu } i_1 > i_2 \text{ thì tại điểm K có } f'_{KKh} = f_{Kh} + \epsilon_{Kh} \quad (17)$$

$$+ \text{Nếu } i_1 < i_2 \text{ thì tại điểm K có } f'_{KKh} = f_{Kh} - \epsilon_{Kh} \quad (18)$$

Tri số độ dốc đường điều chỉnh:

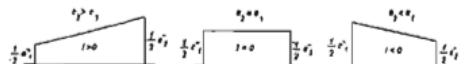
Theo hình vẽ: $i_1 = \sum \epsilon_k - \sum \epsilon_{k+1} - \sum \epsilon_{k+2}$

$$\text{Tổng quát: } i_K = \sum \epsilon_k = \epsilon_1 + \epsilon_2 + \dots + \epsilon_K \quad (19)$$

Trong đó:

K - Tri số sai số cho phép của 3 đường tên liên tiếp có tri số từ 0 - 4mm tùy theo bán kính R.

Giá trị của độ dốc đường điều chỉnh I chỉ có ba trị số (+), (0), (-):

Hình 3.2: Trị số độ dốc đường điều chỉnh

3.3. Phương trình tiến hành

Bước 1,2,3: Tiến hành theo phương pháp giải tích, sau đó vẽ đồ thị đường tên kế hoạch f_{Kh} , đường tên hiện trường f_{Kh} và $\frac{1}{2} \epsilon_K$. Để dễ theo dõi tách thành hai toa đón riêng biệt, mặt hẽ v_{Kh} và v_{Kh}' một hẽ $\frac{1}{2} \epsilon_K$.

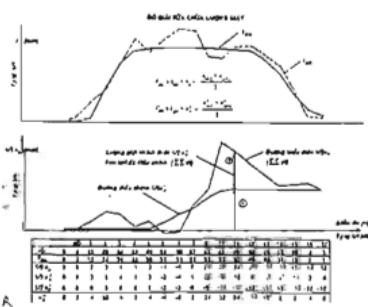
Bước 4: Vẽ đường điều chỉnh:

- Đoan đầu và cuối đường điều chỉnh phải trùng nhau với đường $\frac{1}{2} \epsilon_K$.

- Chấm các điểm cần không chế lượng giật và tính toán khả năng độ dốc tối đa để đạt đến điểm không chế.

- Vẽ đường điều chỉnh sao cho đạt giá trị lượng giật không chế và lượng giật của các điểm đặt giá trị nhỏ nhất (đường biểu diễn tốt nhất là đường xuyên táo qua đường lượng giật).

- Ví dụ tính toán lượng giật bằng phương pháp đồ giải (Hình 3.3):

Hình 3.3: Ví dụ tính toán lượng giật bằng phương pháp giải tích

Bước 5: Tính $1/2$ lượng giật chính thức $\frac{1}{2} \varepsilon_n$ - chính là khoảng cách giữa đường điệu chỉnh và đường $\frac{1}{2} \varepsilon_n$ rồi từ đó nhân đổi tính được ε_n' .

Bước 6: Tính lại đường tên kế hoạch theo công thức:

$$f_n' = f_{nk} - e_n^* + \frac{e_{n-1}^* + e_{n+1}^*}{2} \quad (20)$$

Nếu f_n' thỏa mãn điều kiện sai số cho phép thì phương pháp đã đúng, nếu không thỏa mãn thì phải kiểm tra lại.

Hoặc theo công thức: $f_n' = f_{lk} + i_2 - i_1$ (21)

Bước 7: Điều chỉnh khe hở ray.

Bước 8: Tổ chức giật đường.

4. KẾT LUẬN

Phương pháp giải tích ngắn gọn, cách tính đơn giản, cho kết quả đường tên kế hoạch bám sát đường tên lý thuyết, đường cong tròn đều ở cong tròn và biến đổi đều ở chuyển tiếp.

Phương pháp giải tích kết hợp với đồ giải việc tính toán và lập luận phức tạp, nên dùng trong trường hợp đường cong có lượng giật tương đối lớn.

Phương pháp giải tích nên dùng cho các đường cong mới xây dựng hay sau khi vừa sửa chữa lớn, còn giải tích kết hợp đồ giải phát huy tác dụng với các đường cong có nhiều điểm khống chế.

Tài liệu tham khảo

[1]. Nguyễn Thành Tùng (2006), *Kỹ thuật sửa chữa đường sắt*. NXB. GTVT.

[2]. N.F.Doyle BHP Melbourne Research Laboratories, *RAILWAY TRACK DESIGN A REVIEW OF CURRENT PRACTICE* (bản tiếng Anh).

[3]. *Track Design Handbook for Light Rail Transit*, Second Edition (bản tiếng Anh).

[4]. *Rail installation and repair* (bản tiếng Anh).

[5]. Cho Ching Joe Kwan (2006), *Geogrid Reinforcement of Rail BALLAST* (bản tiếng Anh).

[6]. Nguyễn Thành Tùng (2009), *Kết cấu tầng tên đường sắt*, NXB. GTVT.

[7]. Vương Kỳ Xương (1999), *Công trình đường sắt cao tốc*, NXB. Đại học Giao thông Tây Nam Trung Quốc (bản tiếng Trung).

Ngày nhận bài: 20/4/2019

Ngày chấp nhận đăng: 5/5/2019

Người phản biện: TS. Trương Trọng Vương